

disse Tal vilde have passet; man vil dog kunne danne sig et Begreb derom, naar man ser, hvordan de virker i de Maaneder af Finansaaret, i hvilke den nugældende Forsvarsordning vedbliver at virke.

Jeg skal ikke her komme ind paa at nævne hvert enkelt Ændringsforslag for sig, idet jeg anser det for overflødig, og jeg synes heller ikke, der er Grund til her at komme ind paa en Diskussion om selve Militærspørgsmaalet, fordi vi jo, i alt Fald efter hvad Regeringen ønsker — et Ønske, som sikkert ogsaa vil ske Fyldest —, i Løbet af en Maanedes Tid eller saa vel nok vil faa en Debat her om hele Militærspørgsmaalet, baade den nuværende Ordning og den, der attraas og tilstræbes af de forskellige Partier, og derunder vil der være bedre Lejlighed til at drøfte Militærspørgsmaalet end ved denne Lejlighed. Jeg gør blot opmærksom paa, at foruden det Ændringsforslag om de 750 000 Kr., som altsaa er tiltraadt af hele Udvalget, stiller Mindretallet Ændringsforslag om at nedsætte de militære Budgetter med rundt regnet 10 Mill. Kr. Hertil kommer yderligere, at naar det endnu i Udvalget liggende Lovforslag om at lade Efteraarsmanøvrerne bortfalde vedtages, vil Tallet blive 11½ Mill. Kr. Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at i dette Udvalgs Betænkning, der afgives i disse Dage, stilles der Forslag om saadanne Nedsættelser, at vi, hvis de blev tiltraadt af Regeringen og Regeringsflertallet her i Salen, vilde kunne give os rigelig Tid til Behandling af Militærløvene og ikke behøvede at jage dem igenem i en Fart, thi de vilde saa, hvis Venstres Forslag skulde blive vedtaget, ikke medføre yderligere Nedgang.

Jeg anbefaler at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Det er ikke Besparselser, det er i det væsentlige Nedsættelser paa saadanne Beløb, som ikke vil komme til Udgift, men Billedet bliver rigtigere, naar disse Ændringsforslag vedtages, saaledes at man kan anstille en Sammenligning mellem, hvad en mulig ny Militærordning kommer til at koste, og hvad Militærordningen af 1909 koster med de nugældende Priser, med Indskrænkning i Indkaldelserne og i det hele taget saaledes, som Forsvarslovene af 1909 gennemføres i Aar. Men fastholder Flertallet sit Standpunkt, er en saadan Sammenligning umulig.

Rode: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har rigtigt karakteriseret de Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal, saaledes, at de tilsigter, at Finansloven paa Udgiftssiden for Krigs- og Marinemi-

steriet skal udvise de rigtige Tal. Det bør dog tilføjes, at Ændringsforslagene vedrørende Anskaffelser af Krigsmateriel og Vedligeholdelse af Fæstningsværker foruden at tage Hensyn til Prisleddet — altsaa virke i den Retning, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har skildret — tillige giver Udtryk for Ønsket om ikke at anvende mere end højst nødvendigt paa disse Omraader indenfor den nugældende Hærlovs Rammer. Vi kan saaledes ikke finde det hensigtsmæssigt at opføre meget store Bevillinger til Vedligeholdelse af Fæstningsanlæg, om hvilke det vides, at hele Forsvarskommissionen er af den Opfattelse, at de skal nedlægges. Men Hovedsagen i Ændringsforslagene er Ønsket om, at de skal give et rigtigt Billede af vort nuværende Militærvæsens Udgifter efter de gældende Love, baade de varigt gældende og de for dette Finansaar gældende. Jeg kan ikke sige andet, end at det undrer mig i høj Grad, at den højtærede Forsvarsminister ikke vil medvirke hertil, eftersom han i Finansudvalget tidligere har erklæret, at han vilde det, og, da hans Erklæring derom blev nævnt her i Tinget, ved sin Tavshed har godkendt Referatet af, hvad der var foregaaet i Finansudvalget. Ved Samraad i Finansudvalget ved anden Behandling spurgte jeg den højtærede Forsvarsminister, om der kunde ventes Ændringsforslag fra ham, sigtende til at indføre paa Finanslovsforslaget de Ændringer, som den da vedtagne Indskrænkning af Indkaldelserne vilde medføre, og dertil svarede den højtærede Forsvarsminister ubetinget ja uden at tilføje et eneste Ord, og dermed var Sagen afgjort. Da vi kom til anden Behandling her i Tinget, gjorde jeg den Bemærkning, at den højtærede Forsvarsminister havde udtalt, at dette vilde ske, og den højtærede Forsvarsminister fremkom ikke den Gang med nogen Antydning af, at han havde skiftet Standpunkt. Derfor maatte det virke saa overraskende, at den højtærede Forsvarsminister, da jeg under Samraadet inden tredje Behandling henledede hans Opmærksomhed paa, at disse Ændringsforslag ikke var kommet, og spurgte ham, om de vilde komme, svarede nej, ja endog, da jeg spurgte, om han da ikke vilde opfylde det Tilsagn, han havde givet under anden Behandling, affærdigede ogsaa dette med et kort Nej — han vilde ikke opfylde det Tilsagn, han havde givet ved anden Behandling! Det var højst forbavsende, jeg forstaaer ikke, hvilke Grunde der kan angives derfor. Den Grund, som den ærede Ordfører Hr. Pinstrup angiver, at det i et